

Cietēja Kalps nes Taisnību!

Jesajas gr. 42:1-7

Šajā ciešanu laikā vēlamies apcerēt, tā apzīmētās, Cietēja Kalpa dziesmas, kuŗas atrodam pravieša Jesajas grāmatā. Pirmā apcere ir, kā redzat, "Cietēja Kalps nes Taisnību" (Jesajas gr. 42: 1-10). Otrā apcere būs "Cietēja Kalps nes Gaismu" (Jesajas gr. 49:1-7). Trešā apcere būs "Mans Attaisnotājs jau tuvu!" (Jesajas gr. 50:4-11). Certurtā apcere ir paredzēta "Pieskaitīts pārkāpējiem" (Jesajas gr. 52:13-53:12). Ceru, ka šīs pārdomas par Cietēja Kalpu nesīs svētību katram ALBA tīmekļa lapas lasītājam.

I.

Jēzus Kristus, pie kuŗa turamies, mums spilgti parādīts pavieša Jesajas aprakstā par Cietēja Kalpu, kuŗa dzīvi un mācību redzam aprakstītu pravieša Jesajas vārdos. Mācīdamies par Cietēja Kalpu, mēs mācīsimies labāk pazīt Jēzu Kristu. Vēl vairāk, mēs mācīsimies par to, kā mums būs dzīvot, kā Jēzus Kristus sekotājiem. Jēzus sacīja, ka atrodas mūsu vidū kā tāds, kuŗš kalpo. Viņš māca, kā Viņš mums ir priekšzīmi devis, kā dzīvot Dievam paklausīgu un pieņemamu dzīvi.

Mūsu rakstvieta sākās ar vārdiem: "*Redzi, tas ir mans kalps, Es viņu stiprinu, mans izredzētais, kas manai dvēselei tīk.*" (Jesajas gr. 42:1a). Līdzīgi vārdi par Jēzu Kristu atskan no debesīm pie Viņa kristības: "*Šis ir mans mīļotais Dēls, uz ko man labs prāts*" (Mateja ev. 3:17). Varam sacīt, ka līdzīgus vārdus Dievs saka par ikvienu no mums, kuŗi ticībā pie Viņa spiežamies. Mēs esam Viņa kalpi un kalpones, Viņa izredzētie. Viņš mūs uztur! Pie mums Dievam ir labs prāts, ja mēs staigājam Kristus pēdās, staigājam kalpošanas ceļu. Aprakstot Cietēja Kalpa rīcību, pravietis norāda arī uz to, kā mums būs rīkoties, jo mūsu rīcībai būs atspoguļot Jēzus Kristus rīcību, kad Viņš staigāja šīs pasaules ceļus. Pirmajā daļā šai pirmajā dziesmā par Cietēja Kalpu, tiek aprakstīts Viņa raksturs. Otrā daļa liecina par rīcību un sūtību, kuŗa Kalpam tiek dota no Dieva. Protams, mūsu raksturs un mūsu rīcība, mūsu sūtība iet roku rokā. Kāds ir mūsu raksturs, to rāda tas, kā mēs rīkosimies; ogas nav lasāmas no dadžiem. Nav sagaidāms, ka cilvēks, kuŗš vienumēr ir neapmierināts un saīdzis, rīkosies iepriecinoši un laipni pret saviem līdzcilvēkiem. Nav sagaidāms, ka savtīgs cilvēks palīdzēs kaimiņam, kas nonācis grūtībās.

1) Pirmā liecība par Cietēja Kalpu ir, ka Dievs Viņu uztur; Dievs arī Viņu izredzējis un Dievs par Viņu priecājas. Šie vārdi liecina, ka Cietēja Kalps pilnīgi pieder un uzticas Dievam.

Tā apustulis Pāvils arī raksturo mūs, draudzes locekļus. Mēs pilnīgi piederam Dievam. Viņš, rakstot vēstules pirmkristiešu draudzēm, apzīmē draudzes locekļus par "svētajiem". Šis apzīmējums pieder arī šodien tev un man, Kristus draudzes locekļiem.

Mēs, Kristus sekotāji, tiekam aicināti uz svētu dzīvi. Mēs esam svēti tādēļ, ka Dievs mūs ir izredzējis, aicinājis un devis mums savu Svēto Garu.

2) Tad lasām otro liecību par Cietēja Kalpu. Dievs saka: *“Es viņam devu savu Garu”* (Jesaja gr. 42:1b). Dieva kalpi un kalpones ir tie, kuŗos mājō Viņa Gars. Dievs katrā cilvēkā ir iedvesis savu dzīvības dvašu, kā radīšanā Ādamam un Ievai. Bet tajos, kas ticībā pie Viņa nākuši, pieņemot Jēzu Kristu par Pestītāju, Dievs nāk mājot kā Svētais Gars. Kā Dieva kalpi un kalpones esam Viņa izredzēti un Svētā Gara apveltīti.

3) Trešā liecība, ko atrodam šajā pirmajā Cietēja Kalpa dziesmā – Kalpa centrālā sūtība, galvenais uzdevums ir nest taisnību – tiesu tautas dzīvē. Šō vārdu “taisnība – tiesa” sastopam pirmajā, trešajā un ceturtajā pantā mūsu rakstvietā.

Mums, indivīdiem, jārikojas taisni mūsu personīgajās attiecībās. Runājot par Cietēja Kalpu, Dievs saka, ka Viņš nesīs taisnību tautām. Netaisnība parādās dažādos veidos un bieži iezīmē mūsu dienu pasauli, – kā brutāla diktatora valdīšanas Filipīnās, kā teroristi, kas izposta un iznīcina cilvēku sadzīvi un dzīvības.

Mēs, latvieši, labi zinām, ko nozīmē dzīvot zem netaisnas varas, gan senā pagātnē, kad bijām vergi, vācu baronu apspiesti, gan nesenā pagātnē, kad tauta pavadīja 50 gadus zem krievu komunistu jūga.

Pazīstamā latviešu baptistu dzejniece, nelaiķe, Otilija Baštika (Liesma) dzejā, *“Kur ir tavs Dievs?”* saka:

Bezgala smagi sit šie vārdi, Kad dziļi pazemots tu esi. Kad sirdī liesmo sāpju sārti, Un plecos dzīves krustu nesi.

Kad tavā Dieva dotā laukā, Nāk plāvējs svešs un ievāc ražu, Kad augļu dārzu lauza auka, Un samīn to un tevi pašu.

Kur ir tavs Dievs, ja tev kāds prasa, Tad skatīdamies tādām sejā, Teic droši, te, kur zālē rasa, Viņš ir tepat pie manis lejā.

Arī demokratiskajās rietuma valstīs, kā ASV, valda netaisnība, kad bagātais un spēcīgais bieži izmanto un apspiež vājo un nabadzīgo pilsoni. Netaisni ir, ka miljoniem bērnu šai bagātajā zemē iet naktī gulēt izsalkuši. Netaisni ir, ka laba medicīniska aprūpe tiek liegta daudziem nabadzīgiem ļaudīm. Netaisni ir, ka dažādas izdevības tiek liegtas kādam viņa ādas krāsas dēļ. Dieva liecība par Cietēja Kalpu ir, ka viņš nesīs tiesu un taisnību tautu dzīvē.

Kalps nes taisnību cilvēku attiecībās ar saviem līdzcilvēkiem. Rakstvietā, kur iet runa par Kalpa darbu, lasām, ka Kalps strādā: *“Lai atdarītu acis akliem, lai no spaidiem izvestu ieslodzītos, kas tumsā mīt”* (Jesajas gr. 42:7). Jēzus Kristus, uzsākot savu kalpošanas darbu, Nācāretes sinagogā lasa paralēlus vārdus, kas nāk no pravieša Jesajas grāmatas

61. nodaļas. Atverot rakstu rulli Jēzus lasa: *“Kunga Gars ir pār mani jo Viņš ir svaidījis mani pasludināt prieka vēsti nabagiem. Viņš ir sūtījis mani dziedināt sirdī satriektos un pasludināt atbrīvošanu gūstēkņiem un akliem acu gaismu, salauztos darīt brīvus un pasludināt Kunga žēlastības gadu!* (Lūkas ev. 4:18-19).

Kristus vēstīj horizontāli izplatoties pasaulē, tai nāk līdzīgai taisnība cilvēku sadzīvē. Kā var tas būt citādi? Jēzus Kristus mums vienumēr māca mīlēt mūsu tuvākos, kā sevi pašu. Viņš māca mums apsiet fiziskās un garīgas brūces. Viņš māca, ka to labo, ko darām līdzcilvēkiem, esam darījuši Viņam. Kur vien kristietība izplatās, tur nāk līdzīgas skolas, slimnīcas un labdarības iestādes. Statistika rāda, ka 80% skolu un slimnicu Āfrikā ir kristīgo misonāru darbu rezultāts.

Kristieši vienumēr nesuši sev līdzīgas sociālas reformas, kas parādās taisnā rīcībā cilvēku attiecībās. Anglijā, viens kristietis, kurš iestājās par vergu tirgošanas izbeigšanu, bija Williams Wiberforce. Viņš piedzima 1759. gadā un Anglijas parlamentā cīnījās gadu desmitus līdz panāca, ka tiek izdots likums, izbeigt šo vergu tirgošanu. Viņš raksta 1818. gadā: *“Svētos rakstos neviens noziegums nav tik bieži un asi nosodīts, ka apspiest un rīkoties nežēlīgi pret mūsu līdzcilvēkiem un nelietot visus mūsu spēkus, lai atbrīvotu viņus.”* Wilberforsa sirds dega par taisnību, kuŗu rāda Jēzus Kristus, lielais Cietēja Kalps. Cik tragiski, ka ir vēl ļaudis, kas nes Kristus vārdu, bet rīkojas tomēr netaisni un pat brutāli pret ļaudīm no citām tautām, rāsām un šķirām.

Cietēja Kalps nes taisnību arī vertikālā dimensijā, mūsu attiecībās ar Dievu. Kā raksta apustulis: *“Tādejādi Dievs Kristū pasauli samierina ar sevi”* (Pāvila 2. vēst. korintiešiem 5:19). Cilvēks, Dieva radīts un svētīts, ir nepateicībā novērsies no Viņa. Cilvēks ir atsvešinājies no Dieva, kuŗš par viņu gādā. Mēs esam grēkojuši un grēka alga ir nāve. Taisnība prasa, lai mēs maksājam sodu par mūsu pārkāpumiem.

Mums būtu jacieš savu pārkāpumu dēļ! Mums būtu jamirst savas nepaklausības dēļ! Dievs sūtīja Jēzu Kristu, Cietēja Kalpu, ciest mūsu vietā. Viņš nācis, lai darītu mūs taisnus Dieva acīs. Kā lasam ceturtā Kalpa dziesmā: *“..ar Viņa brūcem mēs dziedināti”* (Jesajas gr. 53:5c). Pie krusta atklājās dievišķā taisnība. Dievs, nākdams savā Dēlā, Jēzu Kristū, kā nevainīgais Cietēja Kalps, nes mūsu grēkus.

II.

Šīs rakstvietas pirmā daļa par Cietēja Kalpu rāda Kalpa temperamentu, kas pilnīgi atklājas Jēzus Kristus dzīvē.

“Viņš nebrēks un neklaigās, ielās nedzirdēs Viņa balsi, aizlauztu niedri Viņš nenolauzīs, kvēlošu degli Viņš nenodzēsīs, uzticīgi viņš nesīs tiesu!” (Jesajas gr. 42:2-3). Kalpa izturēšanās stāv tiešā kontrastā ar to, kā rīkojas daudzas valdošas personas mūsu dienās. Kalpa rīcība var tikt uzskatīta kā pilnīgi bezprātīga, ja gribam gūt cilvēku

ievēriību un apbrīnu – nest pārmaiņas sadzīvē. Kas šis par dīvainu cilvēku, kas cenšas nest tiesu un taisnību, neizturēdamies kā uzvarētājs, bet kā zaudētājs.

Vai ir iespējams nest tainību un tiesu cilvēku sadzīve pazemīgā kalpošanā; atteikties no vardarbības un pievērst sevišķu uzmanību tiem, kas cieš? Vai ir iespējam gūt panākumus pievēršot uzmanību tiem, kas fiziski un garīgi salauzti, kas tuvu nāvei? Šai tumšajā, jaunajā grēku pasaulē daudziem liekas, ka jebkādi panākumi gūstami tikai ar uzstājīgu, bravurīgu izturēšanos, apklusinot, satriecot un nospiežot mūsu pretniekus. Kādreiz tiek apbrīnoti valstsvīri, kas tā rīkojas, redzēti kā izcili un uzteicami valsts vadītāji. Bet Dieva vārds mums rāda citu priekšzīmi, rāda citu uzvaras ceļu, pazemīgas kalpošanas ceļu.

Mēs dzirdam pravieša Jesajas raksturojumu par Cietēja Kalpu: *“Viņš nebūs nedz salauzts, nedz slābs, (viņš nepagurs un nekritīs) iekams nepiepildīs TIESU uz zemes (kamēr nonodibinās TAISNĪBU pasaulē) –”* (Jesajas gr. 42:4). Kalpa uzvara nāk, jo Viņš ir nostājies Dieva pusē. Patiesi, Cietēja Kalps ir Jēzus Kristus pats. Viņš ir Dieva Vārds tapis miesa, lai mājotu mūsu vidū. Tāpēc lasām: *“Tā saka Dievs Kungs, kas radījis debesis un tās izplētis, Kas izplatījis zemi un to, kas tur dīkst, kas dod dvašu ļaudīm uz tās un garu tiem, kas staigā pa to. Es esmu Kungs kas tevi TAISNĪBĀ saucu, Es tevi tveru pie rokas, sargu tevi un ieceļu tevi par derību tautai, par gaismu visām tautām!”* (Jesajas gr. 42:5-6).

Kalpa spēks nav Viņa spēks, bet Dieva spēks. Kalpa uzvara nāk ne caur Viņa spēku un gudrību, bet no Dieva spēka un gudrības. Dievs ir satvēris Kalpa roku un pasarga Viņu no ļauna. Kalps slēdz derību starp Dievu un pasaules tautām, solot Dieva aizsardzību tiem, kas Viņa ceļus staigā un solot Dieva sodu tiem, kas no Viņa noveršas un pārkāpj Dieva bauslību. Cietēja Kalps nes dievišķo GAISMU tumšā grēku pasaulē: *“Tauta, kas staigāja tumsā redzēs varenu gaismu, tumsības zemes iemītniekiem atspīdēs Gaisma!”* (Jesaja gr. 9:1). Taisnības Gaisma, patiesības Gaisma, mīlestības Gaisma tos apspīdēs.

Kalpa uzticība prasa Viņa dzīvību! Tā lasam ceturtajā Kalpa dziesmā: *“..jo savu dvēseli Viņš līdz nāvei iztukšojis un ticis pieskaitīts pārkāpējiem – kaut nesis daudzus grēkus un iestājies par pārkāpējiem”* (Jesajas gr. 53:12c). Kurš cits varētu būt šis Cietēja Kalps kā Jēzus Kristus pats? Viņš tiek notiesāts! Spīdzināts! Krustā sist! Viņš aicina mani un tevi staigāt Viņa krusta ceļu. *“Ņemiet uz sevīm manu krustu!”* saka Kristus.

Vācu asinsliecinieks, Ditrichs Boonhofers, kuŗš mira nacistu cietumā, jo nostājās pret Ādolfu Hitleru, kamēr daudzi, pat no vācu ticīgiem, viņam uzgavilēja, sacīja: *“Kad Kristus aicina kādu sev sekot, Viņš aicina mūs mirt!”* Bet tie, kas mirst, staigājot krustā sistā pēdās, celsies līdz ar augšāmcēlušo Kristu pastara dienā. Ārpus Dieva valstības paliek tie, kas glēvulīgi uzgavilē pasaules brutālajām varām, kā daudzi, reiz, Vācijā to darīja. Ditrichs Boonhofers atstāja drošu dzīvi, mācot telogiju ASV, lai būtu ar savu tautu, vēl vairak, lai būtu draudzes vidū kā liecinieks, kā asins liecinieks Kristus vārda dēļ. Viņš stavēja pretīm tumsai un ar saviem vārdiem un rīcību spīd un apspīd mūs šodien.

Par Ditrichu Boonhoferu, par Kārli Līdaku, par Vili Dzelmiņi, par daudziem, daudziem, citiem, kas staigā Krustā sistā pēdās, dzirdam to Kungu sakām, kā Viņš saka par Cietēja Kalpu: *“Redzi, tas ir mans Kalps, es viņu stiprinu, mans izredzētais, kas manai dvēselei tīk, – Es viņam devu savu Garu, viņš nesīs tautām tiesu!”* (Jesajas gr. 42:1). Vai par mani un tevi Dievs varēs reiz sacīt: *“Redzi, mans kalps! Redzi, mana kalpone! Es lieku savu Garu uz tevi.”* Dievs aicina mūs katru iestāties par taisnību savā ģimenē, savā draudzē, savā skolā, savā darba vietā, pie saviem kaimiņiem un savā tautā. Lai Dievs dod mums spēku tā dzīvot Viņam par godu.

māc. Dr. Uldis Ukstiņš